

[Thisted Knudsen.]

rende beskatningsform urimelig, uretfærdig og utidssvarende, og det samme gælder for sognekommunernes vedkommende. Der er ikke fra regeringens side gjort noget alvorligt forsøg på at ændre disse forhold. Problemetets kerne er jo — det må ministeren indrømme — at de faste skatter både i amtskommunerne og i sognekommunerne bliver ved med at stige på grund af de stigende kommunale udgifter, og det er endog sådan i visse kommuner — det bør indenrigsministeren vide — at de faste skatter stiger mere end de personlige skatter.

Og hvad bliver så resultatet af den nye fastlægning, vi står over for? Det bliver, at de faste skatter skal stige igen, også i amtskommunerne. Den højtærede indenrigsminister ved, at det er nødvendigt. Vi er ansvarlige for den ny tjenestemandslø, en tjenestemandslø, der sætter hele lønmarkedet i Danmark i skred. Slutresultatet er, at vi har måttet forhøje alle lægelønningerne med ca. 15 pct., at sygeplejerskerne kommer, og at sygehusudgifterne stiger voldsomt. Og hvad betyder det? Det betyder, at den amtskommunale beskatning må stige. Det betyder, at den faste beskatning må stige.

Jeg kunne spørge indenrigsministeren, om han eller regeringen agter at fremsætte et forslag i folketinget om en ajourføring af statens tilskud til amtskommunerne og bykommunerne til disses sygehusudgifter. Jeg mener, at det er så aktuelt, som det aldrig nogen sinde har været før. Jeg erindrer mig et udmærket samarbejde i denne henseende med den højtærede landbrugsminister, hvor vi på et vist tidspunkt var enige om, at staten burde godtgøre amtskommunerne ca. 75 pct. af driftsudgifterne til sygehusene. Jeg regner ikke med, at den højtærede landbrugsminister, efter at han er blevet ophøjet i ministerstanden, har ændret synspunkt, men at han mener, at det også er nødvendigt at se på sagen i denne situation.

Ude i sognekommunerne stiger de faste skatter. Der er også skoleloven. Vi er ansvarlige. Men man kan vende og dreje det, som man vil, resultatet bliver dog det samme: at udgifterne stiger, og de faste skatter stiger, og så er det, problemet om den faste beskatning her i landet opstår, her hvor to kommunetyper, amtskommu-

nerne og bykommunerne, udskriver skat efter behov på fast ejendom, thi med de stadigt stigende kommunale udgifter stiger den faste beskatning systematisk år for år.

Jeg ved ikke, om den højtærede indenrigsminister har gjort sig klart, hvad fast skat er her i landet, hvad jordskat er. Det er først og fremmest en skat på boligen — det er det, den højtærede indenrigsminister har gennemført for byernes vedkommende — men det er også en skat på landbrugsproduktionen, det er en erhvervsmæssig særskat, i hvert fald når den udskrives efter behov. Det er jo rigtigt, at landbruget gang på gang har banket på ministeriets dør vedrørende disse faste skatter, antagelig også på den højtærede statsministers dør, fordi de bliver ved med at stige. Man forlanger, at dette erhverv skal konkurrere, det skal det. Alle ved, at det igennem sin eksport hjemfører valuta for ca. 4 milliarder kr. årlig netto. Alle ved, at dette er et af fundamenterne for den danske befolknings levestandard, og heroverfor har man så et rimeligt skatteønske. Hvad tror den højtærede statsminister der ville ske, hvis man bød andre erhverv lignende skattevilkår som dem, man byder landbruget? Hvad tror den højtærede statsminister industrien, handelen og håndværket ville sige, hvis man sagde til dem: vi udskriver faste skatter uanset rentabiliteten, uanset overskuddet? De ville protestere, og de ville blive ved med at protestere, for de ville synes, at det var helt urimelige vilkår. Landbruget kan banke forgæves på denne regerings dør. Jeg anerkender selvfølgelig den imødekommenhed, der ligger i, at man fritog landbrugsejendomme for en del af den amtskommunale beskatning, men jeg mener blot, at det ikke slår til, det slår slet ikke til. Problemet er stadig brændende.

Lad os så se på den saglige side af sagen, lad os se, hvordan amtsrådene har optrådt i denne sag. (*Munterhed*). Ja, jeg benytter den højtærede indenrigsministers terminologi, for så er jeg sikker på, at han forstår mig. Hvad er forholdet her? Ganske simpelt dette, at amterne i deres beslutninger slet ikke har optrådt vilkårligt; der er gået meget nøje undersøgelser forud. I et amt, jeg kender særdeles godt, Sorø amt, findes der 64 landkommuner. Der forelå fra 19 landkommuner og sognekommuner mindre-